

M. 8, 91. N. 3, 22. 8, 10. 12, 10. 14. 67. Daç. 1, 5. बहुकल्याण N. 12, 29. INDR. 4, 14. BRĀHMAN. 2, 34. MEGH. 108. In einem andern cas. gleichfalls subst. von Personen MBH. 3, 8563. N. 10, 3. BRĀHMAN. 1, 5. RAGH. 1, 87. कल्याणाभिज्ञन von edler Geburt N. 12, 70. R. 2, 1, 15. °वृत्ता R. 3, 1, 12. °सहता 2, 44, 14. — 2) m. N. pr. eines Fürsten RĀGA-TAR. 4, 678. SCHIEFNER, Lebensb. 232 (2). Aus der neueren Zeit, auch mit einem vorgesetzten भृशो Verz. d. B. H. No. 834. 1155. 392 — 400. 72. — 3) f. कल्याणी a) Kuā RĀGAN. im ÇKDr. — b) N. einer Hülsenfrucht, *Glycine debilis* Ait. (मापयणी), ebend. — c) N. zweier Städte LIA. I, 150. 151, N. 171. Vgl. कल्याणपुर. — d) N. pr. eines Flusses in Ceylon LIA. I, 196. — 4) n. a) Glück, Heil, Segen AK. 1, 1, 4, 3. TRIK. 3, 3, 123. H. 86. an. 3, 197. MED. n. 40. ÇĀṆKH. Çr. 10, 19, 5. कल्याणं तत्र वै ध्रुवम् M. 3, 60, 55. SUÇR. 1, 111, 20. कल्याणमस्माकनुपस्थितम् PAÑKAT. 194, 5. कल्याणं संपद्यते 263, 14. कल्याणं कुरुतं जनस्य भगवान् Hir. I, 207. प्रपेदे पत्र कल्याणम् RĀGA-TAR. 4, 482. 466. कल्याणं भवताम् (als Grussformel) PRAB. 22, 1. कल्याणपरंपराणाम् RAGH. 2, 50. 17, 11. न निषेधो ऽल्पबाधस्तु सेतुः कल्याणकारकः Segen —, Nutzen schaffend JĀGŌ. 2, 156. — b) das Gute, Tugend (Gegens. पाप) ÇAT. Br. 14, 7, 2, 27. कल्याणकृत् BHAG. 6, 40. कल्याणानि समाधत्ते न पापे कुरुते मनः R. 2, 54, 29. कल्याणाभिनिवेश SUÇR. 1, 126, 18. कल्याणमित्र Freund der Tugend, geistlicher Rath BURN. Intr. 284, N. 1. — c) Fest: कल्याणे विंशतिदिने bei einem Feste, an welchem 20 Brahmanen theilnehmen Mi. 8, 392. — d) Gold TRIK. 3, 3, 123. H. 1043. H. an. — e) Himmel (अन्तर्यस्वर्ग) MED. — f) Titel des 11ten der 14 Pūrva oder ältesten Schriften der Ġaina H. 248.

कल्याणक (von कल्याण) 1) adj. f. °णिका trefflich, rühmende Bez. versch. Arzneimittel, z. B. des सर्पिस् einer wirksamen Salbe SUÇR. 2, 285, 3. 419, 3. गुड 506, 13. लवण 519, 9. 37, 1. मृदाकल्याणकं धृतम् 419, 16. glücklich: उचुः संश्रवणे ये मो दिनाः कल्याणिकां शुभाम् R. 6, 23, 7. — 2) f. कल्याणिका rother Arsenik (मनःशिला, RĀGAN. im ÇKDr.

कल्याणचन्द्र (क° + च°) m. N. pr. eines Astronomen im 12ten Jahrh. n. Chr. COLEBR. Misc. Ess. II, 461.

कल्याणदेवी (क° + देवी) f. N. pr. der Gemahlin Ġajāpīda's RĀGA-TAR. 4, 461. 466. 482. 673.

कल्याणपुर (क° + पुर) n. N. pr. einer Stadt RĀGA-TAR. 4, 482; vgl. COLEBR. Misc. Ess. II, 272. Z. f. d. K. d. M. I, 402 und कल्याणी unter कल्याण.

कल्याणमह (क° + म°) N. pr. eines Fürsten Verz. d. B. H. N. 593. 1174. 1175.

कल्याणवत् (von कल्याण) adj. glücklich TRIK. 3, 3, 283.

कल्याणवर्मन् (क° + व°) f. N. pr. einer Fürstin, welche eine Statue des Viṣṇu unter dem Namen कल्याणस्वामिकेशव errichtete, RĀGA-TAR. 4, 696. Die Calc. Ausg. liest कल्याणवर्मन्.

कल्याणवर्मन् (क° + व°) m. N. pr. eines Astronomen Verz. d. B. H. No. 863. — Vgl. u. कल्याणवर्मन्.

कल्याणवीज (क° + वीज) m. eine best. Hülsenfrucht (s. मसूर) RĀGAN. im ÇKDr.

कल्याणिका s. u. कल्याणक.

कल्याणिन् (wie eben) 1) adj. glücklich; tugendhaft, in der Anrede

KATHAS. 26, 49. — 2) f. °णिनी N. einer Wasserpflanze, *Sida cordifolia* (बला), RĀGAN. im ÇKDr.

कल्याणाल m. = कल्पपाल ÇKDr. angeblich nach TRIK.; vgl. u. कल्याणाल.

कल्य, कल्यते einen undeutlichen Ton von sich geben; tönen; stumm sein DhātUP. 14, 27.

कल्य 1) adj. taub TRIK. 2, 6, 12; vgl. कल्य 1, e. — कल्यत्वं (vgl. कल) स्वरे Belegtheit der Stimme H. 306. — 2) n. v. l. für कल (s. d.).

कल्यट m. N. pr. eines Prinzen RĀGA-TAR. 4, 461. श्रीकल्यट N. pr. eines Weisen 5, 66.

कल्योल (1. कद् + लोल) m. TRIK. 3, 3, 4. 1) Woge AK. 1, 2, 3, 6. TRIK. 3, 3, 387. H. 1076. an. 3, 633. MED. I. 72. आयुः कल्योलिलम् BHARTṚ. 3. 37. बलकल्योलैः प्लाव्यते मे शरीरम् PAÑKAT. 208, 12. समुद्रकल्योल 250, 4. 263, 21. — 2) Feind TRIK. H. an. (wohl zu lesen: कल्योलो ऽसौ st. कल्योलिदि). MED. — 3) Freude H. an. MED. — TRIK. 3, 3, 380 wird आयुल durch कल्योल erklärt.

कल्योलितं (von कल्योल) adj. wogend gaṇa तारकादि zu P. 5, 2, 36.

कल्योलिनी (wie eben) adj. ein wogender Strom, Fluss überh. gaṇa पुष्करादि zu P. 5, 2, 135. विपुलपुलिनाः कल्योलिन्यः PRAB. 73, 1.

कल्युण m. N. pr. des Verfassers der RĀGA-TARAṅGINĪ LIA. I, 473. fgg. II, 18. Der gedruckte Text hat fast ohne Ausnahme in den Unterschriften कल्युण (vgl. शिल्लुण), dessen ungeachtet nennt auch TROYER den Verfasser der Chronik KALHAṆA.

कव, कवते = कव्, कवते DhātUP. 10, 17.

1. कव Nebenform von क, का und कु in कवपत्र, कवामि und कवोक्ष und wie jene einen Mangel bezeichnend, P. 6, 3, 107. 108. Vop. 6, 96.

2. कव (von कु) in अकव und कवासख; vgl. कवतु und कवारि.

कवक n. 1) Pilz M. 3, 5. 6, 14. 11, 155. JĀGŌ. 1, 171. H. 1184. — 2) Mundvoll, Bissen H. 425. कवकाहार VJUP. 65.

कवच Uṇ. 4, 2 (कर्वच). m. n. gaṇa घर्धर्चादि zu P. 2, 4, 31. 1) Panzer Nir. 5, 25. AK. 2, 8, 2, 32. H. 766. an. 3, 138. MED. k. 13. ÇAT. Br. 13, 2, 2, 7. KĀTJ. Çr. 13, 3, 10. MBH. 1, 2780. R. 3, 30, 18. 5, 82, 17. BHARTṚ. 2, 18. BṚĀG. P. 1, 9, 31. neutr. MBH. 2, 1853. 3, 12166. ARG. 5, 11. R. 2, 31, 30. 40, 16. 3, 31, 23. 6, 10, 31. 72, 29. masc. 3, 28, 26. ववन्ध कवचं दृढम् 30, 17. अवध्य कवचम् 50, 3. अमुक्तकवच MBH. 1, 2783. 3, 17075. विधस्तकवचा (चमू) R. 2, 114, 6. सकवच MBH. 1, 2773. प्राणोश्चरित्रकवान्धारयति वरस्त्रियः N. 18, 9. रथः कोस्यकवचः KĀTJ. Çr. 22, 10, 31. कुञ्जरान्कवचावतान् MBH. 2, 1877. Vgl. अकवच und निवातकवच. — 2) Enabenjacke: कतीह कवचं वरुमानाः wie viele tragen hier die Enabenjacke? d. h. wie viele Knaben sind hier? P. 3, 2, 129; vgl. कवचर्. — 3) Zauberspruch, Amulet, ein mit Zaubersprüchen beschriebenes Birkenblatt TANTRA im ÇKDr. Diese Bed. hat wohl das Wort in den Titeln: दुर्गा-कवच, सूर्य°, शिव°, परमहंस°, भवानी°, कार्तवीर्यार्जुन°, सदाशिव° Verz. d. Pet. H. No. 30. 31. 37. 45. 47. 72. Verz. d. B. H. No. 363. 481. fg. 1260. — 4) Trommel, m. H. an. MED. — 5) Name eines Baumes, *Hibiscus populneoides* Roxb., m. H. an. MED.

कवचपत्र (क° 3. + पत्र) n. Birkenblatt (भृङ्गपत्र n.) ÇABDAK. im ÇKDr.

कवचपाश (क° + पाश) m. Panzerband AV. 11, 10, 22.